

De gehele wapenrusting Gods

J. C. Philpot
(1802-1869)

Preek 91

*Gepreekt in Eden Street Chapel, Hampstead Road, Londen,
op zondagmorgen, 3 augustus, 1851*

*"Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt
wederstaan in den bozen dag en alles verricht hebbende, staande
blijven." Efeze 6:13.*

Vertaald door H. Kievit

Copyright Stichting Gihonbron, Augustus 2001, Middelburg

Voorwoord

Deze preek over Efeze 6:13, die door Henk Kievit werd vertaald, heeft Philpot uitgesproken op zondagmorgen 3 augustus 1851, te Londen. Een andere preek over dezelfde tekst heeft Philpot gedaan in 1868. De laatst gehouden preek werd vertaald in het Nederlands en verscheen in *De Evangelie preekstoel* en in het 12e zestal *Leerredenen*. Philpot had een bijzonder talent om de beeldspraak in de bijbel helder toe te lichten en er geestelijke lessen uit te halen.

Een soldaat in het leger van Koning Jezus heeft niet alleen een wapenrusting nodig, maar hij moet ook de vijanden van zijn Koning kennen en hun listen leren doorzien. Het voornaamste in de strijd is eigenlijk de strategie. De strategie van de duivel en zijn aanhang in de wereld is meestal kenbaar. Maar in de kerken werkt hij als een engel des lichts. In het kerkelijke leven hebben wij de strijd niet in de eerste plaats tegen *personen*, maar veel meer tegen de *geestelijke boosheden*, tegen afwijking in leer en leven.

De afwijking van de eenvoudigheid die in Christus is, komt in twee uitersten openbaar. Aan de ene kant een oppervlakkig geloof en een redeneren vanuit het evangelie en aan de andere kant - dikwijls als reactie - een wettisch verstarren in dode orthodoxie. Als onze ziel in de een of andere hinderlaag verward raakt, kan dit rampzalige gevolgen hebben. Want beide verdedigen hun visie vanuit de Schrift. Als wij tegen deze uitersten proberen te strijden, lopen wij gevaar in de strik van zelfgenoegzaamheid te vallen. Hoe nodig is het tegen al deze geestelijke vijanden de gehele wapenrusting Gods aan te doen, opdat wij door Zijn genade, met vallen en opstaan, mogen staande blijven! Dan zullen wij onpartijdig het goede voor het vervallen Sion zoeken.

Nu, de Heere geve, dat we in de kracht Gods bewaard mogen worden tot de zaligheid, die geopenbaard zal worden in de laatste tijd. Alleen als de Heere ons bewaard zullen we de eindstreep behalen, en anders nooit!

Middelburg, 16 juli 2001.

Willem Westerbeke

"Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen dag en alles verricht hebbende, staande blijven." Efeze 6:13.

ELK kind van God is een soldaat, en een echte! In het Christelijke leger is er geen verenbed, en zijn er geen soldaten, die graag in het hoekje bij de haard blijven zitten. Veeleer zijn het werkelijke strijders. Zijn hun vijanden geen werkelijkheid? Van werkelijk vlees en bloed? Is de wereld niet echt? En Satan realiteit? – een echte duivel? En indien hun vijanden werkelijkheid zijn, dan moet de strijd met hun vijanden ook echt zijn. "Toen de ganse strijd dergenen," zo lezen we, "die streden, met gedruis geschiedde, en de klederen in het bloed gewenteld." (Jes. 9:5) En zo is "de goede strijd des geloofs." (1 Tim 6:12) Het is geen schijngevecht, geen Hyde Park parade; maar een gevecht van hand tot hand, waarin verwondingen worden toegediend, bloed wordt vergoten en het leven, volgens onze gevoelens, vaak op het spel staat.

Maar hoe zullen wij in staat zijn om deze ernstige strijd te strijden en daarmee de vijanden van de zaligheid van onze ziel weerstaan en er als 'meer dan overwinnaars' uit komen? Zwak, als we zijn en weerloos, zonder een wapen dat voldoende voorbereid en krachtig is en door zonde, zoals de kinderen van Israël, "ontbloot tot verkleining onder degenen, die tegen hen hadden mogen opstaan" (Exodus 32:25). Vallen zullen we, verslagen moeten we (*welhaast*) worden, indien we geen betere wapens hebben, dan onze eigen arsenaal ons kan leveren. God, die de kracht van onze vijanden kent: God, die de zwakheid van ons vlees kent, heeft daarom gezorgd voor wapens vanuit de hemelse wapenzaal, waardoor en alleen daardoor we doeltreffend kunnen staande blijven.

Van deze hemelse wapenrusting spreekt de apostel in deze tekst, waarin hij zich richt tot zijn Christelijke broeders: "Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen dag en alles verricht hebbende, staande blijven." Hij gebiedt hier niet om een *gedeelte* te nemen, maar "de *gehele* wapenrusting Gods." Hun verzekerd dat het onmisbaar is voor hun veiligheid door van top tot teen hierin gekleed te zijn. Alleen dan kunnen zij "wederstaan in den bozen dag", wanneer alle machten van de aarde en de hel zich (in slagorden) zullen opstellen tegen hen. En zelfs dan, wanneer zij in de kracht van deze hemelse wapenrusting hebben overwonnen, moeten zij het niet afdoen, maar hebben het nog steeds nodig om "staande te blijven."

Om de woorden van onze tekst te ontvouwen, wil ik vanmorgen met Gods zegen proberen:

I. – *Allereerst*, de *hemelse wapenrusting* te beschrijven; haar verschillende delen en uitrustingsstukken, zoals onmisbaar voor een Christelijk soldaat.

II. – *Ten tweede*, aantonen hoe deze hemelse wapenrusting wordt *genomen*, *gedragen* en *gebruikt*.

I. – Om de volgorde van onze tekst recht te doen, is het nodig dat ik één voor één de verschillende delen van de hemelse wapenrusting zal behandelen. Want er wordt gezegd, "Daarom neemt aan de *gehele* wapenrusting Gods." Wanneer ik dan als een

strijder een gedeelte mis, loop ik het gevaar verslagen te worden; en indien ik als een dienaar (Gods), er één weglaat in het uitleggen van deze tekst, ben ik in zover niet nauwkeurig, maar verwaarloos een gedeelte dat voor onze geestelijke verdediging nodig is. Zowel als Christen en als predikant, moet ik het geheel nemen, want elk deel afzonderlijk en het geheel zijn onmisbaar.

1. Het *eerste* deel van de hemelse wapenrusting, waarover de apostel spreekt is, *de gordel*: "Staat dan," zegt hij, "*uw lenden omgord hebbende met de waarheid.*" De lenden, of het lagere gedeelte van de rug, is de zetel van kracht, zowel dan van werkzaamheid en beweging. Een man kan geen zware lasten optillen, geen zwaar werk verrichten, als hij daar niet sterk is. De profeet zegt daarom, "Sterk *de lenden*, versterk de kracht zeer" (Nahum 2:1). Van de Behémóth, lezen we, "Zijn kracht is in *zijn lenden*" (Job 40:16). Deze lenden, dan, de zetel van werkzaamheid en kracht, moeten worden beschermd door een deel van de hemelse wapenrusting, opdat satan daar geen dodelijke steekt toebrengt. Indien hij een slag kan toebrengen bij onze onbeschermden lenden, zal iedere verdere beweging lam worden gelegd. Een aanval hier, om het ruggenmerg te bereiken, zal (ons) ter aarde werpen. "Versla de lenden dergenen, die tegen hem opstaan en hem haten, dat zij niet weder opstaan" (Deut. 33:11). Wij moeten daarom onze lenden aangegord hebben met een deel van de hemelse wapenrusting, die afdoende bescherming zal bieden voor deze verlamme slagen.

Deze hemelse gordel is "*Waarheid*". Welke waarheid? Onder "waarheid" mogen we hier onder verstaan, denk ik, twee dingen.

1. Ten eerst. In het algemeen. Christelijke oprechtheid of "Waarheid", waarvan de Psalmist spreekt, "Gij hebt lust tot waarheid in het binnenste" (Ps. 51:6). Oprechtheid van hart ligt aan de basis van alle ware Christelijke belijdenis. Indien een man geen oprechtheid jegens God heeft, heeft hij niets. Onze lenden, daarom, of de zetel van kracht en werkzaamheid, moeten op deze manier worden aangegord met wat de apostel noemt "eenvoudigheid en oprechtheid Gods" (2 Kor. 1:12). Indien er onoprechtheid is in onze belijdenis, o, welk een voordeel wordt er gegeven aan satan! Een aanval van zijn hand tegen onze belijdenis, wanneer er geen bewustheid is van oprechtheid jegens God, is fataal. Hier sloeg hij Judas, Saul en Achitófél mee; en zij vielen om niet meer op te staan. Hiertegen dan, tegen deze dodelijke aanslagen, moeten we ons aangorden met waarheid, om oprecht jegens God te zijn; om waarheid in ons binnenste te hebben; en, door de onderwijzing van de Heilige Geest, oprecht te zijn gemaakt in onze Christelijke belijdenis. "Maar ik was oprecht bij Hem, en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid." (Ps. 18:23).

Maar verder kunnen we opmerken, dat "de ouden" losse klederen droegen; en omdat deze vaak in de weg zaten, hun bewegingen hinderden, hielden zij deze dicht tegen hun lichaam door een gordel. Zo worden wij voortdurend gehinderd door de losse kleding van ongelof, "de zonde, die ons lichtelijk omringt," (Hebr.12:1) zoals de apostel dit noemt, hierbij zinspelend op het belemmerende gewaad, dat slingerde rond de ledematen en alle vrije bewegingen verhinderde. Maar wanneer de lenden worden aangegord met oprechtheid en waarheid, dan ondersteunt het dezen, zoals de gordel de beweging en kracht van de natuurlijke lenden versterkt.

2. Maar ten tweede, het woord "waarheid" wordt ook gebruikt in een meer *bijzondere* en beperkte zin ter aanduiding van *Christelijke waarheid, namelijk "de waarheid die in Jezus is."* Een man kan oprecht en toch verkeerd zijn. Denkt u dat er geen

oprechtheid is, dan wat God inplant? Zijn veel Papisten niet oprecht? Zijn veel Mohammedanen niet oprecht? Velen, volkomen verstoken van genade en bitter gekant tegen het werk van de Geest, oprecht? Jazeker! Niet geestelijk, maar natuurlijk oprecht. Zie het groot aantal mensen, die vandaag naar de kerk en kapel gaan, waarvan we weten dat de waarheid er niet gepreekt wordt. Moeten we dan allen met een streep wegvagen en zeggen, zij zijn allen ellendige huichelaars, oneerlijk en sluw, die deze dingen doen om van de mensen te worden gezien? Ik durf dat niet zo te zeggen. Christelijke oprechtheid is een ding; natuurlijke oprechtheid een andere. Was Saulus van Tarsen niet oprecht? En de zeelieden die Jona overboord wierpen?

Echter geestelijke oprechtheid op zichzelf genomen, in dodelijk conflict met de zonde en Satan, is niet genoeg zonder de kennis van "de waarheid die in Jezus is". (Efeze 4:21) Jonge bekeerlingen zijn geestelijk oprecht, maar hoe ongeschikt om te strijden in deze grote veldslag!

De waarheid dan, zoals geopenbaard in het Evangelie van de genade van God moet het fundament zijn van onze geestelijke kracht. Wij kunnen niet strijden tegen de satan met leugens. Indien wij tegen hem vechten, moet het zijn met waarheid. De waarheid van het Evangelie, bekendgemaakt aan de ziel, geopenbaard en toegepast aan het hart en geweten door de Heilige Geest, moet de gordel zijn om te versterken en de lenden te gorden in de dag der strijd.

2. We gaan nu over tot het beschouwen van het *tweede* gedeelte van de Christelijke wapenrusting, "*het borstwapen der gerechtigheid*." Nu, zoals de lenden de zetel van werkzaamheid en kracht zijn, zo is de borst de zetel van het *hart*, de bron van het bloed, dat het door elke slagader voortdrijft, en van de *longen*, hetwelk afwisselend de lucht inademt en uitademt, de frisse buitenlucht. Dit zijn twee edele delen. Wij moeten, daarom deze dubbele zetel van het leven bijzonder beveiligen.

Geestelijk bezien, vertegenwoordigd het *hart* twee dingen: - Ten eerste het *geweten*; en ten tweede de *genegenheden*. En de *longen* stellen ook twee dingen voor: 1. de inademing van leven en gevoel, van gebed en smeekbede naar God; en 2. de *uitademing* van wensen en ademhalingen naar Zijn gunst en tegenwoordigheid. Nu al deze edele delen – de bijzondere zetel van leven en gevoel, het speciale domein van godsvrucht des harten – moet worden beschermd met een hemels borstwapen (engels: borstplaat); want indien Satan enige van deze hiervan kon doorsteken, die steek zou dodelijk zijn.

Ten eerste, hoe vaak onderneemt hij geen aanval op het *hart*, als de zetel van het *geweten*! En zou hij, indien hij kon, door dodelijke steken op dit tedere punt, de ziel in wanhoop storten! Hij zou, indien het geheel onbeschermd was, pijl na pijl erin werpen, en spies na spies schieten in het geweten, totdat hij het zo bewerkte, dat het doodbloedde. Wij hebben nodig dat ons *geweten* beschermd wordt door een gedeelte van de hemelse wapenrusting. Hierin wordt voorzien door de hemelse wapenzaal - "*het Borstwapen (Engels: borstplaat) der gerechtigheid*" – niet onze eigen, nee, niet onze eigen, maar *Christus toegerekende gerechtigheid*.

Laat satan dit bestrijden, als hij wil. Hij kon het niet doorsteken, toen de Kapitein van onze zaligheid het droeg, ofschoon, in de wildernis en in de hof, hij zeer hard gestoten had, zoals de Heere spreekt, "Gij hadt mij zeer hard gestoten, tot vallens toe, maar de HEERE heeft mij geholpen" (Ps. 118:13). Laat satan er nu op stoten, zoals

het gedragen wordt door een soldaat, het is niet anders als het stoten tegen een muur van keisteen, tegen een borstplaat van staal. Indien het borstwapen (Engels: borstplaat) gedragen wordt, laat satan beschuldigen, laat hem proberen tot wanhoop te drijven. Laat hem zeggen, uw zonden zijn te groot, dan dat ze vergeven worden. U bent afvallig geworden, buiten alle hoop op uitredding. U hebt geen echte godsvrucht, uw begin was verkeerd, het midden is verkeerd en het eind zal verkeerd zijn; u bent enkel een huichelaar, die in wanhoop zal sterven; daar is geen vreze Gods in uw hart. Dit zijn enkele van die "vurige pijlen" van satan afgevuurd tegen het geweten. Indien, we dan aandoen onze eigen gerechtigheid om ons te beschermen van deze aanvallen, dan is het maar een borstwapen van vlechtwerk, dat bij de eerste vurige pijl al in vlammen opgaat, of waar de kleinste pijl zal doordringen. Wij hebben een borstwapen van staal nodig; niet een vlechtwerk, die onze eigen vingers kunnen vlechten, maar Christus toegerekende gerechtigheid; zoals Hart (Engels dichter, HK) terecht zegt,

*Gerechtigheid, in u geworteld,
Mag schijnen als uw hulp in smart,
Maar laat het recht u toegerekend,
De borstbeschutting zijn voor 't hart.*

Ten tweede. Zo is het ook met onze genegenheden, want het hart is niet alleen een zetel van het geweten, maar ook een zetel van de genegenheden. Wat een vurige pijlen kan Satan werpen in onze genegenheden! Welke lusten kan hij aansteken door het oog! Welk een liefde voor de wereld! Wat een hebzuchtige begeerte naar voordeel; wat een zinnelijke verbeeldingen kan hij ontsteken als een vuur! Hoe kan hij zelfs de tedere genegenheden, die deze bittere levensbeker verzachten, de natuurlijke relaties tussen man en vrouw, ouder en kind, verwringen en ook de meest geheiligde banden bederven. Davids overdreven liefde voor Absalom kostte hem bijna de troon en zijn leven. Eli had zijn zonen zo lief, totdat hij hen verdierf en bracht een vloek op zijn huis. Ja nog erger, de hemelse genegenheden zelf, de zuivere wensen, de hemelse liefde van Gods eigen inplanting, moet worden bewaakt. Het borstwapen van Christus' gerechtigheid kan alleen deze genegenheden beschermen en zuiver, heilig en teder behoeden. Opdat het heilige vuur altijd mag blijven branden op het altaar van een gebroken hart.

Maar de borstkas (Engels: het hart) is ook de zetel van de *longen*, dat zeer belangrijke levensorgaan, waardoor wij afwisselend de hemelse adem in- en uitademen. Dit mag in geestelijke zin voorstellen: 1. de *inademing*, of ademhaling van Gods Geest, waarbij we de hemelse adem binnenhalen. "Gij geest, kom aan van de vier winden" (Ezech. 37:9). En 2. de *uitademing*, of het uitademen van deze hemelse verlangens, waarbij de ziel zichzelf uitstort voor God. Deze *inademing* en *uitademing*, deze invloeiingen en uitvloeelingen van Godsvrucht moeten worden beschermd door het borstwapen der gerechtigheid. Want spoedig, spoedig, zou satan een pijl stoten door de longen om alle inademing van Gods gunst te stoppen, en alle uitademing van verlangen, dankbaarheid of lofprijzing. Echter onze eigen gerechtigheid – wat een armzalige verdediging! Kan het de edele zetel van deze hemelse werkingen bewaken of beschermen? Maar wanneer het onneembare borstwapen van Christus toegerekende gerechtigheid word ontvangen uit Gods handen, geschikt voor de borst en stevig rondom toegesloten, dan zijn het geweten, de genegenheden en het leven met God onwrikbaar beschermd.

3. We gaan nu door met de *scheenbeenplaten*. "En de voeten geschoeid hebbende met bereidheid van het Evangelie des vredes". Daar is wapenrusting voor de benen en voeten; want ook dezen kunnen worden bestormd door de prins der duisternis. De voeten moeten dikwijls treden in modderige wegen; moeten lopen tussen doornen, en strikken en stekelige struiken. In de oorlogsvoering van de oude tijd konden de niet-bedekte voeten makkelijk worden verwond door een wapen, dat genoemd werd "caltrops," of ballen met drie spijkers van ijzer die eruit staken, en over de grond werden gerold.

Door "de voeten," mogen we geestelijk verstaan onze wandel en gesprekken. Satan kan een zeer te vrezen aanval hiertegen inzetten. Hij mikt op iedere onbewaakte plaats, soms bij de lenden, - de zetel van kracht en werkzaamheid; soms bij het hart en de longen, - het geweten, de genegenheden en het leven met God; soms ook bij de voeten, - de wandel, gedrag en spreken.

Hier ligt een van onze grootste verleidingen – dat satan ons verstrikt in iets schandelijks, tegenstrijdigs of iets dat ongepast is! O hoe blijken wij te wandelen in het midden van strikken en verleidingen! En hoe Satan toelegt op dodelijke aanvallen op onze benen en voeten, om die af te snijden en ons neer te werpen! Wij behoeven, dan, "scheenbeenplaten" zoals zij worden genoemd, of schoenen, die halverwege de benen reiken, om hen te beschermen tegen de dodelijke aanvallen van satan. En waar heeft God voor gezorgd? "De *bereidheid van het Evangelie des vredes*." Daar is iets zoets en veelzeggends, ofschoon misschien op het eerste gezicht onduidelijk, in het woord "*bereidheid*". Het komt mij voor dat de indruk wordt gewekt, dat het "evangelie des vredes" wordt voorbereid en gepast gemaakt voor de voeten en benen. Het is geen losse lederen schoen, die uitgeschopt wordt en aangedaan; geen oude gemakkelijk zittende pantoffel, maar een stevige, vaste, sterke, gesloten en vastgegespte laars, of scheenbeenplaat van gepolijst staal. "Uw schoenen zullen ijzer en koper zijn" (Engelse vertaling). Deze sluiten strak en dicht rondom het been. Dit is "de *bereidheid van het evangelie*": het been en de voet is bereid voor het evangelie, en het evangelie is bereid voor het been en de voet.

Dus, de apostel zendt ons niet naar Sinai om een beenbeschermer van die vurige berg te verkrijgen. Noch van de smederij van Mozes en Aäron, dat zij een deel van de wapenrusting mochten smeden ter bescherming en bewaking van ons leven, (ons) wandelen en (onze) gesprekken. Maar hij stuurt ons naar het evangelie, "de bereidheid van het evangelie des vredes"; niet de wet van oorlog, maar het evangelie van de vrede. Hier is een vastberaden staande blijven. Om in vrede met God, door het evangelie, te leven geeft een standvastig fundament. Om recht beslagen te zijn, de voet niet gestoken in het kleinste stukje van de laars der wet, noch in de losse schoen (Engels: pantoffel) van onze eigen gehoorzaamheid, maar vanuit vastberadenheid en toch gedwee, sterk en toch zacht, gemakkelijk, maar toch ondoordringbaar, door de beenbescherming van het evangelie. En merk het op, "het evangelie des vredes" is niet twistziek, nog heeft kritiek. Het geeft alleen een zoet gevoel van vrede in uw hart. Laat het evangelie des vredes uw ziel bereiken en u zult ondervinden dat uw leven, gedrag en gesprek bewaard wordt door een gedeelte van de wapenrusting. En het zal uw beste bewaring zijn tijdens uw dagelijkse bezigheden in deze wildernis van de pijlen des satans.

4. Om nu de lichaamswapenrusting compleet te maken, voor ik overga naar het schild, zal ik vervolgens handelen over "*de helm der zaligheid*", die nodig is om het

hoofd te bedekken. Het hoofd, zo mogen we beschouwen, is de zetel van 2 speciale zaken: 1. van *energie*, activiteit, autoriteit, beweging; 2. van *begrip* en verstandhouding. Nu Satan tracht zijn dodelijke aanvallen op ons hoofd te doen, soms om alle energie en beweging te verlammen, alle leven en gevoelens van de zaken Gods te vernietigen, en vaak om ons begrip in verwarring te brengen, om ons in enige misstap te dringen, of ons terzijde te trekken in enige ketterij. En hoe versuffend is een slag tegen het hoofd, dat niet beschermd is door enige verdediging. Alle energie en beweging stoppen dan! Dit is ook zo in de genade. Indien ons hoofd niet werd bewaakt, hoe zouden we door satans slagen worden versuft en verlamd! En we mogen opmerken, dat er een innige relatie is tussen het bewustzijn en werkkraft. Hetzelfde orgaan, de hersenen, waar het begrip huist, communiceert haar invloed naar iedere spier. Indien satan, dan verwarring kan stichten in onze geest, hoe is hij dan in staat om alle oorsprong van beweging te verlammen!

Is uw geest niet soms droevig, verleid door verkeerde leerstellingen? Wanneer u hoorde van enige dodelijke dwaling, die tevoorschijn kwam, was er dan niet iets dat uw geest en vleeslijk begripsvermogen bezig hield, zodat het welhaast waarheid scheen? Nu hier is het de satan, die de geest verwacht, door deze te versuffen en verbijsteren met zijn geloofwaardige dwalingen. Hoe nodig is het voor ons, dat wij een stuk van de wapenrusting hebben om het hoofd te beschermen. En wij worden daarin voorzien door "de helm der zaligheid".

Maar waarin is "de helm der zaligheid" zo geschikt voor het hoofd? Omdat alle waarheid daarin zaligheid in zich draagt en alle dwaling daarin de verdoeming met zich meebrengt. Daar zijn geen onbeduidende dwalingen. Alle dwalingen, tot aan de wortel onderzocht, zijn dodelijk. De Satan doet zich nooit de moeite aan door een onbelangrijke dwaling te introduceren. Zijn aanslagen zijn op het hoofd gericht. Indien u iedere dwaling onderzoekt, die van buitenaf komt, zult u vinden, dat het altijd op Christus is gemunt, om Zijn Godheid, Zijn werkelijk Zoonschap, de kracht van Zijn bloed te loochenen, de toerekening van Zijn gerechtigheid, de waarheid van Zijn genade, de kracht van Zijn opstanding; of op de een of andere manier de zaligheid te vernietigen of opzij te leggen, de voornamelijk zaligheid door de Persoon, het werk en bloed van Jezus. Indien Satan dan, het voorzien heeft met deze dodelijke slagen op ons hoofd om onze verstand te verwarren, dan hebben wij zeker een gedeelte van de wapenrusting nodig ter bewaking en bescherming rondom ons hoofd; wat dus genoemd wordt de "Helm der Zaligheid".

Een kind van God wordt zeer gevoelig gemaakt omtrent de waarheid. Samen opgaan met de waarheid is samen opgaan met het leven; het omhelzen van dwaling is het omhelzen van de dood; en hoe meer hij leeft in gemeenschap met Christus, hoe meer hij de waarheid die in Jezus is zal waarderen. Geef nooit de waarheid op. Wanneer u de waarheid opgeeft, wat is er dan nog om uw ziel te redden? Maar "de helm der zaligheid" moet opgezet en gedragen worden. En die is opgezet en wordt gedragen, wanneer het de zaligheid omvat, zoals dat vastligt in de Persoon van de Zoon van God. Zaligheid door genade! Wat alleen als dit, kan het hoofd beschermen in de dag van strijd? Houdt het standvastig vastgeklemd rond uw slapen. Wettische dienstbaarheid en eigengerechtigheid, ketterij en dwaling zullen toeslaan, maar zullen onschadelijk afschampen op de helm der zaligheid.

5. Het volgende gedeelte van de wapenrusting, dat ik wil behandelen is, het "*schild des geloofs*". We hebben nu het lichaam bewaakt gezien, van elke kant, behalve,

zoals geloof ik, Bunyan zegt: *daar is geen wapenrusting voor de rug*. In ieder geval hebben we het lichaam zien bewaakt aan de voorkant. Want het is een confronterende, frontale (voorkant naar voorkant gerichte) strijd; gericht van gezicht tegen gezicht, hand tegen hand, voet tegen voet, schouder tegen schouder. We hebben alles beschermd gezien: de lenden, de benen, de voeten, de borst en het hoofd; maar er kan ongelukkigerwijs een onbewaakt gedeelte zijn. We hebben te strijden tegen een zeer vaardige vijand, die elke beweging en onbewaakte plaats in de gaten houdt om een dodelijke slag toe te brengen. We hebben dus een extra stuk wapenrusting nodig, die in de oude tijden erg nuttig was: *het schild*. Wanneer we dan de pijlen aan alle kanten rondom ons zien vliegen, kunnen wij die elk ogenblik daarmee opvangen en staande blijven.

Dit schild is "het schild des geloofs". Hoe noodzakelijk is dit! Wat zijn we, waar blijven we, hoe kunnen we een moment strijden, wanneer ongeloof aan kracht en overwicht schijnt te winnen? Wij verzwakken, wij zinken weg, we hebben geen kracht om een vinger op te heffen, wanneer ongeloof en ontrouw zo krachtig werken in onze vleeselijke gedachten. O, hoe hebben we dit schild des geloofs nodig, geloof in levendige oefening, dat het zich tegen satan mag verzetten, vanuit welke hoek hij ook mag komen, instekende op welke zijde hij dan wil! Dit schild des geloofs is "boven alles" of "over alles" om zo te beschermen, datgene wat onbedekt kan zijn en te bewaken, elk onbewaakt gedeelte. Echter één reden wordt speciaal vermeld, "*met hetwelk gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen*."

De ouden waren gewoon om "vurige pijlen" te gebruiken, dat wil zeggen, pijlen die aan het einde van touw waren voorzien, welke zij aanstaken en naar hun vijanden wierpen. Welk een mooi beeld is dit van de vurige pijlen van de Satan! Zijn godslasterlijke en onzedelijke inwerpingen, hoe onsteken zij vuur in de vleeselijke geest! Zoals de brandende pijlen door de ouden werden gebruikt, waar zij blijven steken, zetten zij alles in brand. Maar deze vurige pijlen des satans, deze ongelovige, godslasterlijke voorstellen, deze vreselijke inwerpingen, die deze prins der duisternis in de vleeselijke geest schiet, kunnen wij met al onze kracht niet tegenstaan. Wij hebben de hemelse wapenrusting nodig en het schild des geloofs, om geen waarde te hechten aan satans leugens; maar wanneer de vurige pijlen komen, dat schild omhoog te houden, dat zij al hun kracht daarop verspelen. Zodat zij geen vuur kunnen aansteken. Onze vleeselijke geest is erg ontvlambaar; de kleinste vurige pijl kan het al in vlam zetten. Maar dit kan niet met het schild des geloofs; dit is van materialen gemaakt, dat elke vurige pijl kan uitblussen.

Wanneer wij ons aandeel in de Zoon van God geloven; dat onze naam in het boek des Levens werd geschreven; dat God onze Vader is; Christus onze Broeder, de Heilige Geest onze Vriend en Onderwijzer; wanneer wij kunnen geloven, dat alles wat Satan zegt leugens zijn en alleen leugens; dat al deze inwerpingen slechts zijn listen zijn, al deze gemene praktijken door hem zijn ontstaan; al deze walgelijke gedachten door hem voorgesteld worden en wij aannemen, dat deze niet van onszelf afkomen. Wanneer we zó het "schild des geloofs" kunnen ophouden, dan zullen zij afdruipe. Zij zullen niet de ziel bereiken. Zij ontmoeten dan geen delen, die gemakkelijk ontvlambaar zijn. Zij zullen neervallen, geblust door het "schild des geloofs". Echter wanneer men begint te twifelen en te vrezen en te zinken en alles te geloven, wat Satan voorstelt; het eens te zijn met zijn vleeselijke redematies; te luisteren naar zijn ongelovige beweringen en ruimte te geven aan zijn verdorven gedachten, dan is onze gehele vleeselijke geest onmiddellijk in vlam gezet. Oh, hoe

hebben we dan dat schild des geloofs nodig, broodnodig, om "al de vurige pijlen des bozen te kunnen uitblussen!".

6. Nu, de gedeelten, die ik tot dusver in beschouwing heb genomen zijn gedeelten van de *verdedigende* wapenrusting. Maar ik ga nu over tot een gedeelte en slechts één, van *aanvallende* wapenrusting: *het zwaard*. Want in deze strijd moeten we niet enkel slag op slag ontvangen, en steek na steek; maar we moeten zowel de aanval als de verdediging voeren; we moeten ook de Satan steken, zowel als wij door hem gestoken worden. Strijden met hem, zoals hij met ons strijdt. En wat is ons wapen? Slechts ÉÉN, maar o, welk een doeltreffend wapen, hier genoemd: *het zwaard des Geestes!*"

Dit is het enige stuk wapenrusting geschikt om aan te vallen, en bovendien het laatste, waarvan we in staat zijn om het vast te houden. Hoe geneigd we zijn om satan te ontmoeten op satans eigen grond! Hij redeneert voor, en wij redeneren tegen; hij brengt zijn argumenten, wij brengen wellicht onze tegenargumenten; hij verleidt en wij worden verleidt door zijn bekoringen; hij spreekt en wij luisteren; hij vindt woorden, en wij vinden oren. Hij legt de strik, en wij leggen onze voet erin om te worden gevangen. Indien wij proberen te strijden, dan is het vaak door een of ander zwaard van onze smederij, niet het juiste Jeruzalem lemmet, niet het zwaard van de hemelse wapenrusting. Besluiten, beloften, tranen, bekendmakingen, belijdenissen – al dezen zijn maar wapens van aardse makelij en natuur. Hoe langzaam, hoe onbekwaam zijn wij om dat enige echte wapen op te nemen, *"het zwaard des Geestes; hetwelk is Gods Woord!"* Welk een voorbeeld heeft de gezegende Heere Jezus ons nagelaten, toen Hij werd verleid. Driemaal voerde satan zijn verleidingen aan om Jezus neer te werpen; en driemaal ontmoette Jezus hem met het zwaard des Geestes, "het is geschreven, het is geschreven, het is geschreven". (HK: eigenlijk luidt de laatste keer in de Stat. vert.– 'er is gezegd') Hij gebruikte geen ander wapen en voor dát wapen moest hij wijken.

Nu "het zwaard des Geestes" is "Gods woord". Maar we kunnen dit zwaard alleen gebruiken, voor zover het is geopend voor ons verstand, toegepast aan ons hart, verzegeld in ons geweten en ons geloof wordt gegeven om er aan vast te mogen houden. Een belofte, een lering, een uitnodiging, een waarschuwing, een aanmaning, een waarheid – het maakt niet uit welk gedeelte van Gods woord het is, dat past in onze staat en toestand, het wordt "het zwaard des Geestes" wanneer het wordt vastgehouden door geloof, en is het enige doeltreffende wapen, waarmee we de satan kunnen terugslaan. Soms schijnt de ziel, vanwege de verleidingen van de satan, welhaast in wanhoop weg te zinken. Het is bijna alsof hij de overwinning reeds verkregen had, zo snel en dicht werpt hij zijn vurige pijlen, pijl na pijl, tegenwerping na tegenwerping.

Wel, hoe kunt u staande blijven? U heeft geen kracht in uzelf; u heeft nooit enige gehad, en het beetje dat u had in Christus, of u dacht dat u dat had, schijnt weg te zijn. Juist op dit kritieke moment schijnt enige belofte in uw ziel binnen te vallen, precies passend op uw toestand; het wordt aangegrepen als "het zwaard van de Geest"; en daardoor wordt de vijand teruggeslagen. Of satan verleidt u in enige zonde, en schildert voor uw zinnelijke geest enig plezier of voordeel dat door het begaan zal worden verkregen. Hier bent u, aarzelend en weifelend, en staande op de uiterste rand om te vallen. Op dit kritieke moment laat de Heere enige lering, vermaning, of waarschuwing te binnen schieten; het woord komt met kracht tot uw

ziel. Hier is "het zwaard des Geestes, het woord van God"; en daardoor wordt de verleiding verslagen, en satan teruggedreven. O, zonder "het zwaard des Geestes" zijn we, als het ware, alleen een doel voor de pijlen van de satan! Maar wanneer, toegevoegd aan de verdedigende wapenrusting, die de vijand verdrijft, wij een aanvallend wapen bezitten, "het zwaard des Geestes", welke terug slaat, dan wint hij niet alleen geen grond meer, maar wordt voor een tijd teruggeslagen.

II. – En dan komt het hemelse recept, hoe deze wapenrusting op de juist wijze *op te nemen, en te dragen*. "*Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen.*" Het is door *geloof*, zoals we dadelijk zullen zien, dat de hemelse wapenrusting is ontvangen, gedragen en gebruikt: maar het is voornamelijk door het "gebed des geloofs", want door gelovig bidden wordt de wapenrusting aangedaan: door voortdurend bidden ("*biddende ten allen tijd*") aangehouden; en door geestelijk bidden ("*biddende ten allen tijd in de Geest*") gebruikt en uitgeoefend. Indien wij niet voortdurend "bidden in de Geest," zullen de lenden, bij wijze van spreken, vervallen en de wapenrusting afvallen.

De ridders van vroeger oefenden zichzelf iedere dag in hun volle wapenrusting, want anders konden zij het niet dragen, noch hun wapens met handigheid en kracht gebruiken. Zo moet de Christen strijder, door gebed en smeking, "zichzelf oefenen tot godzaligheid." Zonder "*bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid*" – als een wachtpost staande in de wapenrusting, houdende met uiterste zorg de wacht – zal de vijand met zijn volle gewicht ons verpletteren. Maar het is, het "bidden in de Geest." Niet hardop, lang, en formele gebeden, noch ijdele herhalingen; maar, zoals Judas zegt, "biddende in den Heiligen Geest" (Judas 1:20b) door de hulp en de tussenkomst van de Geest. En dat '*altijd*'; in alle seizoenen, alle tijden, alle plaatsen, overal en wanneer ook de Geest der genade en smeking Zich moge openbaren. (Engels: vallen)

Nogmaals; het moet zijn "*alle bidding*;" dat zijn alle soorten gebeden – openbaar gebed, persoonlijk, verstandig gebed (1 Kor. 14:15 met het verstand bidden; HK), schreiend gebed, zuchtend gebed, weenend gebed, mediterend gebed, zwak gebed, sterk gebed, noodzakelijk gebed, dringend gebed, gebed van afstand en gebed van nabijheid; het gebed van de tollenaar, de melaatse, en de verbannene, zowel als het gebed van de gelovigen, de hopen en de liefhebbers. Met gebed moet "*smeking*" samengaan, dat is, de Heere afsmekende, wenend aan Zijn voeten, bedelend of Hij wil verschijnen, omhelzende Zijn knieën, en de gehele ziel uitstortende in Zijn boezem. Hieraan moet worden toegevoegd, "*tot hetzelfde wakende.*" Om te waken dat een antwoord mag komen; te wachten voor de verschijning van de Heere "meer dan de wachters op de morgen" En dit, "*met alle gedurigheid*," het nooit opgeven, geen zelfverloochening nemende, opnieuw en opnieuw de Heere smekende, en worstelende met Hem totdat Hij komt om te zegenen, te bezoeken en te schijnen in de ziel.

O, hoe houdt dit hemelse recept ieder deel van de wapenrusting schitterend en de soldaat actief en geoefend in het gebruik ervan! De wapenrusting wordt dan ook van zichzelf niet dof noch roestig, daar het van de hemel is. Het zijn wij, die traag in het gebruik worden. Maar, naar ons begrip, doen geloof en gebed het helderder schitteren. Hoe verheldert, bij voorbeeld, "het gebed des geloofs" de gordel der waarheid en laat het schitteren en blinken! Hoe polijst het de borstplaat en laat het

dicht rond de borst passen! Hoe laat het de helm blinken in de zon, en haar indrukwekkende pluimen wapperen in al hun natuurlijke glans! Hoe slaat het elke deuk uit het schild, dat het mag hebben gekregen van de vurige pijlen, droog zijnde en geschikt voor nieuwe confrontaties! En hoe scherpt het "het zwaard des Geestes," geeft het een heldere glans, en geeft de arm kracht om het te zwaaien met vernieuwde activiteit en vitaliteit! O dit is het geheim van alle ware overwinning! Alles is, alles moet goed zijn, wanneer wij in een vrome, meditatieve, wakende toestand zijn en alles is slecht (Engels: ziek), wanneer dit hemelse recept wordt verwaarloosd; wanneer de handen neerhangen en de knieën zwak zijn, en gebed dood schijnt en het bewegingsloos is in het binnenste. Laat er in de ziel een waakzame geest van gebed zijn, en de overwinning is zeker. Satan heeft kleine kracht tegen de ziel, die een waakzame geest des gebeds heeft, en die "tot hetzelfde wakende is met alle gedurigheid" Maar, zonder deze geest des gebed, zijn we een prooi voor al zijn verleidingen, en dan kan het aandoen, noch dragen of gebruik van die enige wapenrusting tegen hem vermogen.

Zodanig, dan is de wapenrusting, waar God voor heeft gezorgd; en dat is de weg, waarin het moet worden aangedaan, gedragen en gebruikt – aangedaan door geloof, gedragen door gebed en uitgeoefend met volharding. Want het zal nooit worden neergelegd, totdat de dood het ontsluit. En, u kunt ervan op aan, dat God nooit voor zo'n wapenrusting als deze had gezorgd, voor zo'n complete wapenrusting, indien er geen echte slag was te leveren. Christelijke soldaten zijn geen Chinese soldaten, die een wapenrusting van karton, geschilderd om op ijzer te lijken, dragen; maar hun wapenrusting is van echt staal. Daarom heeft God gezorgd voor zo'n wapenrusting als deze, waaruit het duidelijk blijkt, dat zij geen nietige vijand hebben om tegen te vechten.

Nu, satans grote list is om zich geheim te houden en zijn kracht te verbergen. Hij is evenals een bekwaam generaal, die niet zijn gehele leger toont, maar hun verbergt achter heggen, muren en bomen en hen dicht in de loopgraven houdt, zodat de vijand wellicht niet al zijn strijdkracht ziet. Satan is nooit zo machtig, als wanneer we het minst weten van zijn macht en hij is nooit zo succesvol, als wanneer hij op ons schiet vanachter uit een loopgraaf. Daarom zegt de apostel, *"Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omleidingen des duivels"*. Het is zijn duivelse sluwheid en subtiliteit, die we zo veel moeten vrezen. Leg een stuk van de wapenrusting naast u neer en u bent met één schot neergeveld.

De tekst spreekt van een *'bozen dag'*; dat is, een dag van gevaar, van alarm; een dag waarop de prins des kwaads zijn plannen smeed. En het is een kwade, donkere en dreigende dag voor ons, behalve wanneer wij de hemelse wapenrusting aanhebben, en weten hoe het te dragen en te gebruiken. *"Doet aan,"* zegt de apostel: "neemt aan de gehele wapenrusting Gods." Daar wordt gesproken van een aandoen ervan. Het niet gelijk de wapenrusting in de toren, waar geweren en pistolen en andere militaire wapens zijn opgehangen in sierlijke cirkels om naar te kijken als naar een schouwspel; maar het is om te worden genomen, om aangedaan te worden, om te worden ontvangen uit de handen van God, en rondom vastgegespt door Zijn eigen vingers.

Ik heb reeds getoond hoe noodzakelijk gebed en waakzaamheid zijn bij het aandoen van de hemelse wapenrusting. Maar ik moet daar verder aan toevoegen, dat het *door het geloof* is, waardoor we ieder gedeelte aandoen. Indien we geen geloof hebben, zo

hebben we geen Christelijke oprechtheid, nog geestelijke kennis van de waarheid. Daarom, "de lenden zijn niet gegord met waarheid", indien we geen geloof hebben. Dan dragen we ook niet het borstwapen (de borstplaat; engels) van Christus' gerechtigheid; want dat wordt alleen aangedaan door het geloof. Indien we geen geloof hebben, hebben we geen verdediging voor onze voeten en dan zijn de voeten niet "geschoeid met de bereidheid van het Evangelie des vredes". Want door geloof blijven we staande en wandelen we. Als we geen geloof hebben, hebben we geen helm, omdat de "zaligheid" vastligt door geloof. Indien we geen geloof hebben, kunnen we niet "het schild des geloofs" hebben; dat is duidelijk. Als we geen geloof hebben, kunnen we niet "het zwaard des Geestes" gebruiken, wat enkel en alleen door geloof kan worden gehanteerd. Indien we dan geen geloof hebben, dan hebben we geen oprecht gebed; want het is "het gebed des geloofs" dat werkzaam is bij God.

Door het geloof, daarom, wordt elk gedeelte van de hemelse wapenrusting aangedaan; en door het geloof, levend geloof, wordt elk gedeelte daarvan gebruikt. Welk een eigenaardige personen zijn wij! Vaardig om te strijden de ene dag, de volgende vluchtende; de satan wederstaand op dit moment, en op een ander bezwijkend. Hoe is dit te verklaren? Omdat we op dit moment geloof hebben; en het volgende, hebben wij, of naar het schijnt, geen geloof. Geloof is voor de ziel, wat een veer is voor het horloge. Is de veer gebroken, of ontbreekt die, wat is dan het horloge waard? Zo is geloof de veer voor de ziel. Laat er geen geloof zijn, dan is er geen innerlijke beweging. Daar kunnen wijzers zijn, maar zoals de wijzers zijn van een kinderhorloge, zij zijn gemaakt om te laten zien, niet voor gebruik; een snuisterij en een stuk speelgoed, geen werkend instrument. Daar moet geloof in de ziel zijn, opdat de wijzers mogen bewegen in overeenstemming met de wil van God en de juiste tijd aanhouden met de zonnewijzer van de Zon der Gerechtigheid.

Geloof dan ook. We moeten niet alleen deze hemelse wapenrusting dragen, maar ook oefenen, opdat we kunnen "wederstaan in den bozen dag, en alles verricht hebbende, staande blijven." Er staat eigenlijk, (in the kantlijn), "*alles overwonnen* hebbende, staande blijven" En wat een overvloed van licht werpt dit op het pad van een Christen – dat het grootste gevaar ligt in, en na overwinning! Bunyan heeft dit zeer mooi aangewezen, waar hij Christen vertegenwoordigt als struikelend en vallend, onmiddellijk nadat hij een voorsprong op zijn broeder kreeg. Wanneer u, in de kracht van Christus, één verleiding hebt overwonnen, dan staat u op de rand van een andere. En dezelfde trots, waarop uw hart zich verhief, vanwege een strijd te hebben gewonnen, opent alleen een weg om te vallen bij de volgende confrontatie.

Wat een vreemde oorlogsvoering! Met Paulus' uitspraak zou de Hertog van Wellington het niet kunnen doen, "*wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.*" Dat zou niet voldoende zijn om mee naar Waterloo te gaan. Wij zijn nooit zo zwak dan wanneer we in onszelf machtig zijn. Laat me voor mezelf denken dat ik veilig ben, op dat moment val ik; laat me vrezen te vallen, dan ben ik veilig. O, de heilgeheimen van het Christelijk leven! O, de tegenstelling van de hemelse strijd. En daarom, met de diepste wijsheid, zei de apostel, "Doet aan de *gehele wapenrusting* Gods." Laat er geen enkel stuk uit; uw leven is in gevaar; vergeet niet één gesp; laat geen enkele sluiting loszitten, opdat u mag staande blijven in de *bozen dag.*" Er nadert een boze dag; een dag van verleiding, een uur van beproeving; een bozen dag wanneer de wolken zwart worden, het gewelf des hemels wordt bedekt met duisternis, en de vijand aankomt in al zijn kracht. In die "bozen dag", de ure der verzoeking, wie kan

staande blijven? Niemand, dan hij, die "de gehele wapenrusting Gods" heeft aangedaan.

Goed; de boze dag gaat voorbij, de lucht klaar op, de zon breekt door en haar schitterende stralen glanzen over de wapenrusting van de soldaat. Het is niet bedreigend; het heeft hem volkomen beschermd; de vurige pijlen vielen geblust aan zijn voeten. Is hij nu veilig? Wanneer één Waterloo is overwonnen, kan de vrede dan worden uitgeroepen en gehandhaafd voor vijf-en-dertig jaar? Niet zo in de hemelse strijd. "Alles verricht hebbende," of, zoals er eigenlijk staat (in de kantlijn), "alles overwonnen hebbende," en de overwinning verkregen, dan komen de moeilijkheden – "om staande te blijven." Hoe komt het alsof er een groter gevaar is na de overwinning, dan ervoor, dat wanneer de strijd is gestreden en de vijand gevlucht, dan de duivel sterker was dan ooit? Omdat we dan de hemelse wapenrusting terzijde legden. Wij zeggen misschien, we hebben gestreden en overwonnen, laat ons genieten van de overwinning; geef ons verlof, hang de wapenrusting op; neem een rustig slaapje om ons te verfrissen. Maar satan slaapt nooit, hij rust nooit, noch wordt vermoeid; en daarom, wanneer de Christelijke strijder de wapenrusting terzijde legt, en zegt, laat me nu slapen, ik heb de overwinning verkregen! *DAT* is het moment voor een ongedachte aanval om hem onverhoeds te treffen, en hem een dodelijke slag toe te brengen. Daarom, zegt de apostel, "alles verricht hebbende, of alles overwonnen hebbende, staande te blijven."

O, wij moeten nooit onze hemelse wapenrusting terzijde leggen! En dit is een zegen, dat zo wij één gedeelte hebben, we alles hebben. God zendt ons niet halfgewapend in de strijd. Hij, die gezorgd heeft voor één (gedeelte), heeft voor alles zorg gedragen. Laat dit ook niet worden vergeten, maar in het hart gelegd, bij wijze van bemoediging – dat de Heere, in het kiezen van rekruten, niet, zoals onze legersergeants, de sterken, actieven, dapperen, vitalen, krachtigen en gezonden kiest. Hij laat eigenaardige karakters toe in Zijn regiment, degenen, die geen legerdokter zou laten passeren; de gebrekkige, en de kreupele, de blinde, de verminkte en astmatische, de piepende, en de verlamde; de lijdens van longziekten (Engels: tering), die met hartkwalen bezet zijn, en met dorre ledematen. Hij laat hen inschrijven in Zijn hemels regiment, maakt hen allen gezond door aanraking van Zijn vinger, kleed hen met Zijn hemelse wapenrusting, zend hen uit om te strijden, en strijdt voor hen als "de God der legerscharen". Dus, zwak in henzelf, zijn zij sterk in Christus en in de kracht Zijner macht. En elke soldaat zal uiteindelijk de dag winnen, de prijs verkrijgen, *en uitkomen als meer dan overwinnaar door Hem, Die hen heeft liefgehad en Zichzelf voor hen heeft overgegeven.* Amen.